

॥ ७ ॥ ८ ॥ एतावत्तु पात्राणि मत्तोनां ससिनसंभावयति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ आसर्व
 ततः कुरुणामाचार्यः श्रुत्वा पुत्रस्य ते वचः ॥ सेनां प्रहर्षयन् सर्वा मिदं वचनमब्रवीत् ॥ ७ ॥ धन्यः कुंती सुतो राजन्यस्य ग्रहणमिच्छसि ॥ न वदार्थं सुदुर्धर्षं वरमद्य
 प्रयाचसे ॥ ८ ॥ किमर्थं च नरव्याघ्रनवधं तस्य कांक्षसे ॥ नाशं ससि क्रिया मे तां मत्तो दुर्वोधनध्रुवं ॥ ९ ॥ आहोस्वित् धर्मराजस्य द्वेष्टा तस्य न विद्यते ॥ यदीच्छसि
 त्वं जीवं तं कुलं रक्षसि चात्मनः ॥ १० ॥ अथवा भरत श्रेष्ठ निजित्य युधिपांडवान् ॥ राज्यं संप्रति दत्त्वा च सौभ्रात्रं कर्तुमिच्छसि ॥ ११ ॥ धन्यः कुंती सुतो राजा सु
 जातं चास्य धीमतः ॥ अजातशत्रुता सत्या तस्य यत्स्लित्य ते भवान् ॥ १२ ॥ द्रोणे न चैव मुक्तस्य तव पुत्रस्य भारत ॥ सहस्रानिः स्तुतो भावो योऽस्य नित्यं हृदि स्थितः ॥
 ॥ १३ ॥ नाकारो गूहितुं शक्यो बृहस्पति स मे रपि ॥ तस्मात्तव सुतो राजन् प्रहृष्टो वाक्यमब्रवीत् ॥ १४ ॥ वधे कुंती सुतस्या जौनाचार्यं विजयो मम ॥ हते युधिष्ठिरे
 पार्थाहं न्युः सर्वा हि नो ध्रुवं ॥ १५ ॥ न च शक्यारणे सर्वे निहंतु मम रैरपि ॥ य एव तेषां शेषः स्यात्स एवास्मान् न शेषयेत् ॥ १६ ॥ सत्यप्रतिज्ञे त्वानीति पुनर्धृतं न नि
 जिते ॥ पुनर्यास्यत्यरण्याय पांडवास्तमनुव्रताः १७ ॥ सोऽयं मम जयो व्यक्तं दीर्घकालं भविष्यति ॥ अतो न वधमिच्छामि धर्मराजस्य कर्हि चित् ॥ १८ ॥ तस्य जिह्म
 मभिप्रायं ज्ञात्वा द्रोणोऽर्थं तत्त्ववित् ॥ तं वरं सांतरं तस्मै ददौ संचित्य बुद्धिमान् ॥ १९ ॥ द्रोण उवाच न चेद्युधिष्ठिरं वीरः पालयत्यर्जुनो युधि ॥ मन्यस्व पांडु
 वं श्रेष्ठमानो न तं वशमात्मनः ॥ २० ॥ न हि शक्यो रणे पार्थः सैर्द्रैवा सुरैरपि ॥ प्रत्युद्यातु मत्तस्तानैतदा मर्षयाम्यहं ॥ २१ ॥ असंशयं समं शिष्या मत्पूर्वं श्वास्त्रकर्म
 णि ॥ तरुणः सुकृतैर्युक्त एकायनगतश्चह ॥ २२ ॥ अस्त्राणीं द्राक्ष रुद्राच्च भूयः स समवाप्तवान् ॥ अमर्षितश्च ते राजंस्ततो नामर्षयाम्यहं ॥ २३ ॥ स चापक्रम्य तां
 युद्धाघेनोपायेन शक्यते ॥ अपनी ते ततः पार्थ धर्मराजो जितस्त्वया ॥ २४ ॥ ग्रहणे हि जयस्तस्य न वधे पुरुषर्षभ ॥ एतेन चाप्युपायेन ग्रहणं समुपैष्यसि ॥ २५ ॥
 अहं गृहीत्वा राजानं सत्यधर्मपरायणं ॥ आनयिष्यामि ते राजन् वशमद्य न संशयः ॥ २६ ॥ यदि स्यात्स्यतिसंश्रामे मुहूर्तमपि मे ग्रतः ॥ अपनी ते न रव्याघ्रे कुंतीपुत्रे
 धनं जये ॥ २७ ॥ फाल्गुनस्य समीपे तु न हि शक्यो युधिष्ठिरः ॥ गृहीतुं समरे राजन् सैर्द्रैरपि सुरासुरैः ॥ २८ ॥ संजय उवाच सांतरं तु प्रतिज्ञाते राज्ञो द्रोणे
 न निग्रहे ॥ गृहीतं तममन्यं तव पुत्राः सुबालिशाः ॥ २९ ॥

यामि उत्सहे ॥ २१ ॥ मत्पूर्वं अहं पूर्वो गुरुर्यस्य एकायनगतः जयमरणान्तरनिश्चयवान् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥